

Dana 8. februara obeležena je 182. godišnjica od rođenja velikog ruskog hemičara Dmitrija Mendeljejeva. Dvanaest dana ranije, najveći živi hemičar u regionu, ali i šire, akademik prof. dr Marko Todorović, postao je kandidat za Nobelovu nagradu iz hemije. Inicijativa je došla od Ruske akademije nauka još 2011. godine, kada je bio njihov gost i održao niz predavanja na kojima je izneo novu viziju Mendeljejevog periodnog sistema, dao mogućnost njegovog građenja, elektronsku građu svih 118 hemijskih elemenata, načinio neprekidnu doslednost hemijskih elemenata, što je za budućnost hemije i uopšte nemerljiv doprinos.

Oni su predložili da Srpska akademija inovacionih nauka, čiji je dr Marko Todorović uvaženi član, bude kandidat, o čemu je SAIN na sednici Upravnog odbora doneo jednoglasnu odluku. Tada je formiran i Naučni odbor za pisanje nominacije. U Šapcu, u hotelu „Sloboda“ uz prisustvo brojnih gostiju iz zemlje i inostranstva, akademik Marko Todorović je promovisao nominaciju i monografiju „Akademik prof. dr Marko Todorović, nominacija, životni put i stvaralaštvo“, koji su poslati na adresu Nobelovog komiteta u Stokholm.

U biografiji ovog velikog naučnika, između ostalog se kaže da je svojim maksimalno savesnim i odgovornim odnosom prema poslu i profesiji postigao zavidne rezultate. Sav njegov profesionalni rad usmeren je na čuvanje i podizanje ugleda profesije i naučnim oblastima kojima se bavi. Stvorio je autoritet zasnovan na stvaralaštvu i visokim radnim dometima. Objavio je veliki broj knjiga, dobitnik je preko 400 priznanja, od priznanja Saveza pronalazača Srbije oličenog u povelji Lider pronalazaštva, do zvanja redovnog člana Srpske akademije inovacionih nauka.

- Nisam opterećen time da li ću dobiti Nobelovu nagradu, koliko sam zahvalan što su iza mene stali najugledniji univerziteti, od Univerziteta Lomonosov, univerziteta iz cele Evrope i Brazila. I iz naše zemlje bilo je onih koji su stali iza mog rada, dali mi podršku. Srećan sam što na mnogim univerzitetima širom sveta od Kanade do Australije koriste moje verzije periodnog sistema. Smatram da treba biti skroman i zadovoljan, a i sama nominacija za mene je veliki uspeh. Verujem da je velik i za celu našu Srbiju – rekao je dr Todorović.

Veličina ovog čoveka je što je i pored genijalnosti koju nosi, ostao u svojoj zemlji, sačuvao svoj identitet. U svojoj nominaciji, između ostalog, je naveo da voli svoju Srbiju, svoj narod, grad u kojem živi i pravoslavlje. Da li će to uticati na konačnu odluku ne zna, ali se na naučnom polju istinski dokazao i ostao je u Srbiji da joj pomogne.

- Sve više mu ljudi i van struke prilazi, čestitaju mu i žele uspeh, možda i više nego ja - kaže profesor.

Do septembra će se znati ko je kandidat. Naučni odbor SAIN smatra da treba i sledeće

godine da podnese kandidaturu, ali tada iz oblasti ekologije, pa treće godine iz oblasti biotehnologije, gde je takođe dao veliki naučni doprinos.

- Da je sreće da je mene moja zemlja više iskoristila sve bi danas bilo drugačije, živeli bi sigurno zadovoljniji i srećniji, ali zna se kroz istoriju da su naši naučnici svoju punu naučnu zrelost doživeli na nekom drugom mestu, u materijalno bezbednijim uslovima – komentariše dr Todorović.

Iako je imao ponude od Kanade, SAD, Austriji, smatrao je da treba da živi u svojoj zemlji, sa svojim narodom. Iškoloovao je generacije i generacije studenata, koji su danas univerzitetski profesori, dekani, naučni radnici svuda po svetu. Jedan je od osnivača Univerziteta u Bijeljini, jedan od osnivača Sarajevskog univerziteta, gde je šest godina radio na Poljoprivrednom fakultetu, šest godina na Ekonomskom i 12 godina na Tehnološkom, od toga tri godine bez ikakve nadoknade, samo sa željom da obrazuje kvalitetan kadar. Predstavnici Republike Srpske su mu zato pomogli u materijalnom smislu, u izdavanju monografije, i on im je na tome zahvalan.

Dr Marko Todorović trenutno živi na relaciji selo - grad. Poslednjih 7-8 godina pokušava da se vrati u selo Trbušac (opština Vladimirci - Šabac), sa željom da da doprinos razvoju svog rodnog sela, što smatra moralnom obavezom. Kaže da je pre 50 godina ostavio motiku, koja je srećom sačuvana i nije zarđala. Osvetio je istorijsko mesto, dva hrasta stara 600 godina, ogradio ih, sredio, doveo vodu, postavio klupe i stolice da ljudi mogu da predahnu na svetom mestu, jer je hrast simbol srpstva (osim što ispuštaja 8% više kiseonika u procesu biljne asimilacije od drugih vrsta), na koje se naslanjaju, kao da ih grle, dve lipe (drvo koje se sadilo ispred seoskih kuća da ih štiti od udara groma), ali i istorijsko, gde je Karađorđe pripremao strategiju kako da 7.000 srpskih vojnika pobedi tursku vojsku od 40.000 vojnika u boju na Mišaru (13.-15. avgusta 1806) i u tome je uspeo.

Dr Marko Todorović podigao je i čeku i pozvao ambasadora Brazila da se na nju popne prvi, i srpskom narodu poželi da mu dolaze prijatelji, a ne neprijatelji.